Súd:	Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka:	10Csp/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5618201152
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Uličná
ECLI:	ECLI:SK:OSLM:2019:5618201152.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému H. Č., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom Z. H., v spore o zaplatenie 227,22 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 227,22 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 198,38 eura od 18. 6. 2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23. 4. 2018, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 227,22 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 227,22 eura od 18. 6. 2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o poskytnutí úveru Flexipôžička číslo XXXXXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi žalovaným a Y. Ú. L., a. s. dňa 22. 6. 2012. V žalobe uviedol, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3000 eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 34 mesačných splátkach vo výške 113,61 eura, s konečnou splatnosťou úveru 17. 6. 2015. Žalovaný svoju povinnosť uhrádzať dojednané splátky riadne a včas porušil. V spore si uplatnil nárok na zaplatenie splátok úveru číslo 33, splatnej dňa 17. 5. 2015, vo výške 113,61 eura a číslo 34, splatnej dňa 17. 6. 2015, vo výške 113,61 eura. Žalovanú pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou so Y. Ú. L., a. s. dňa 16. 11. 2016.

2. Žalovanému bola žaloba doručená postupom podľa zákonného ustanovenia § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku, teda zverejnením oznámenia o podaní žaloby na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu, keďže súdu sa nepodarilo doručiť žalobu žalovanému na adresu evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, pričom súd vykonal všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Žalovanému boli následne, v súlade so zákonným ustanovením § 116 ods. 3 Civilného sporového poriadku, písomnosti doručované na adresu evidovanú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky. Žalovaný nevyužil svoje procesné právo v zmysle zákonného ustanovenia § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadril, hoci bol na to vyzvaný uznesením zo dňa 17. 5. 2018, ktoré mu bolo doručené fikciou doručenia podľa zákonného ustanovenia § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku dňa 13. 2. 2019.

3. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

5. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd na prejednanie sporu pojednávanie nenariaďoval, keďže v spore išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1000 eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené oznámením zo dňa 14. 2. 2019, vyveseným na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 14. 2. 2019, zveseným dňa 27. 2. 2019, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

6. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

X. Y. Ú. L., a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 22. 6. 2012 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ číslo XXXXXXXXXXXXXXX, v ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 3000 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť, spolu s dojednaným úrokom vo výške 14,9 % ročne, v 34 mesačných splátkach, vo výške 113,61 eura, s konečnou splatnosťou úveru 17. 6. 2015. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 22,10 %, priemerná hodnota RPMN 21,67 % a celková čiastka, ktorú bol žalovaný povinný uhradiť, 3941,79 eura. Podľa výpisu transakcií na účte, žalovaný čerpal úver dňa 22. 6. 2012 v celkovej výške 3000 eur. Žalovaný vykonal úhrady v celkovej výške 366,07 eura, poslednú úhradu vykonal dňa 18. 1. 2013. Y.Á. Ú. L., a. s. žalovanému dňa 2. 12. 2016 oznámila postúpenie pohľadávky na žalobcu v celkovej výške 5106,40 eura.

8. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

10. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 22. 6. 2012 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

16. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba U. M. L. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu v časti o zaplatenie 227,22 eura vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, uzavretej medzi žalovaným a Y. Ú. L., a. s. Medzi stranami sporu nebolo sporné uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanému, ani výška žalobcom uplatnenej sumy, pozostávajúcej z nezaplatených splátok úveru splatných dňa 17. 5. 2015 a 17. 6. 2015. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovaného v zmluve), vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným spotrebiteľský právny vzťah. Zmluva obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi uplatnené nezaplatené splátky úveru, splatné dňa 17. 5. 2015 a 17. 6. 2015, spolu vo výške 227,22 eura.

18. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči právnemu predchodcovi žalobcu do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne, ktoré boli v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávnych predpisov, odo dňa nasledujúceho po splatnosti neskôr splatnej uplatnenej splátky, t. j. od 18. 6. 2015 (v súlade so žalobným návrhom), do zaplatenia, avšak len zo sumy istiny jednotlivých splátok, nakoľko Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov (uvedený právny názor bol judikovaný napr. v rozsudkoch Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 8. 2016, sp. zn. 10Co/111/2016, zo dňa 27. 6. 2018, sp. zn. 6Co/143/2018, zo dňa 26. 9. 2018, sp. zn. 7Co/170/2018). Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere bol dojednaný úrok vo výške 14,9 % ročne súd, pri absencii listinného dôkazu preukazujúceho rozčlenenie jednotlivých splátok na istinu a úroky (amortizačnej tabuľky), považoval z každej splátky, po odpočítaní poistného vo výške 2,43 eura, za sumu pripadajúcu na istinu 96,76 eura a za sumu pripadajúcu na úrok 14,42 eura. Z každej splátky potom žalobcovi prislúchali úroky z omeškania zo sumy 99,19 eura (istina 96,76 eura + poistné 2,43 eura). Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 198,38 eura a v zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania (zo sumy 28,84 eura) podanú žalobu zamietol.

19. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Pokiaľ aj bol žalobca v spore v časti neúspešný, jednalo sa len o neúspech v časti príslušenstva (úrokov z omeškania). V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.